

[Hans Hedtoft.]

Jeg bestrider det ærede medlems ret til at tale om, hvad socialisme er, og hvad socialisme ikke er. Til dette vil jeg gerne sige, for at det ærede medlem kan få rigtig besked, at hvis socialisme er den henrettelse af den offentlige mening, som vi har været vidne til i de seneste år og særlig i de sidste måneder i de østeuropæiske lande, hvis han kalder det, der foregik i forbindelse med Slanskyprocessen og nu skal foregå med de serieforberejede antijødiske eller antizionistiske processer, der nu er tilrettelagt og systematisk skal afspilles i hvert eneste østeuropæisk land, for socialistiske retstilstande, og hvis han identificerer alt dette plus de koncentrationslejre, man har i disse lande, med socialisme, er jeg ikke socialist i den forstand, han er, og frabeder mig at blive slået sammen med ham.

Hvorfor jeg gik herop, var imidlertid for til det ærede medlem hr. Hans Thyge Jacobsen ganske åbent at sige, at jeg har ikke sagt noget som helst om, at det ærede medlem hr. Hans Thyge Jacobsen var kommunist. Meget kan man sige om det ærede af os alle så veldidte medlem, men at noget menneske i eller udenfor denne sal skulle mistænke det ærede medlem eller hr. Stensballe for sådanne tilbøjeligheder, det være hermed sædvanligt. Hvad jeg tillod mig at gøre opmærksom på, var slet ikke noget, der angik hr. Stensballe og det ærede medlem hr. Hans Thyge Jacobsen, men det var det besynderlige i, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen stod ved deres side, og det tror jeg det ærede medlem er enig med mig i ikke er så behageligt for ham. (*Hans Thyge Jacobsen: Nej!*)

Thestrup: Jeg er bange for, at de bemærkninger, jeg vil tillade mig at fremsætte, vil falde lidt mat ud efter den debat, vi har haft.

Den højtærede statsminister sagde til mig, at man ikke kunne erstatte det folkevalgte element i rigsretten med dommere og professorer. Det er naturligvis rigtigt, men det er vel et spørgsmål, om man ikke hellere bør undvære det folkevalgte, eller man må vel rettere sige det politiske element i domstolen. Det er jo netop de pågældendes kyndighed i politik, der er afgørende for, at de er med, og man bryder med et afgørende retsplejprincip ved at sammenblande den anklagende og den dømmende myndighed. Jeg er glad for, at man vil

tage dette spørgsmål op under udvalgsbehandlingen, og jeg håber, at man vil komme til en god løsning på det.

Den højtærede statsminister henviste mig til at sammenligne det fremsatte forslag med den nuværende grundlov, når jeg taler om den manglende beskyttelse af ejendomsretten. Ja, det er vel egentlig ikke det, der er det afgørende i dette spørgsmål. Forholdet er det, at der siden 1915 har vist sig en ny måde at angribe vort samfundets struktur som et privatejendomsretligt samfund på. Derfor forekommer det mig, at det er nødvendigt, at vi i den grundlov, vi laver, tager stilling dertil.

Det ærede medlem hr. Hans Hedtoft sagde til mig, at konstitutionelt gennemførte love ikke må kunne anfægtes af domstolene. Nej, det er jeg enig med det ærede medlem i, men spørgsmålet er netop, om de love, der er konstitutionelt gennemført, er overensstemmende med grundloven. Det ærede medlem kan jo ikke mene, at blot fordi en lov har de formelle regler for lovgivning opfyldt, så er denne lov gyldig, uanset om den krænker de mest elementære regler, f. eks. frihedsrettighederne i grundloven.

Det ærede medlem fremsatte nogle betragtninger over betydningen af ordet almenvellet, og det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) kom også med nogle bemærkninger herom. Jeg er enig med det ærede ordfører i, at det er rigsdagen og ikke domstolene, der skal afgøre, hvad almenvellet er — jeg har heller ikke tænkt mig, at det skulle ske på anden måde —, men det er jo heller ikke det, spørgsmålet drejer sig om; det er derimod, om en rigsdag kan sætte sig ud over grundlovens bestemmelser om, at man, selv når almenvellet kræver det, kan undlade at give fuld erstatning, når man tager ejendom fra den private. Det er på dette punkt: om man kan borttage privat ejendom, eventuelt tilintetgøre privat ejendom, uden at man giver fuld erstatning her, at tampen brænder.

Det ærede medlem hr. Hans Hedtoft endte med at sige til mig — og jeg forstod, at det var en art kritik af, at jeg havde forlangt klarhed over, i hvilke tilfælde der kan forlanges folkeafstemning, idet jeg gik ud fra, at det kunne ske, når det gjaldt love, der ændrede samfundets struktur —, det ærede medlem sagde da til mig: Hvem